

SZABADULÁS A FÉLELEM GONDOLATAITÓL

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2025. február 16.

Ma folytatni fogom, amit a múlt héten elkezdtem, bár egy kicsit más irányba fogunk haladni, de a lényegi pontjai, az alapvetései hasonlóak. Azokról a képekről szeretnék beszélni, azokról az elképzelésekről, azokról a gondolatokról, amelyek az elménkben, de leginkább a szívünkben vannak. Azt a címet adtam a mai üzenetnek, hogy: *Szabadulás a félelem gondolataitól*. Azért, mert szeretnék arról beszélni, hogy az egyik legnagyobb kísértés az életben, amivel szembesülünk kisgyerekkorunktól fogva, az a félelem. Ez egy valóságos dolog, de olyasmi, amit sokan szeretnek letagadni. Sok keresztény, aki azt gondolja, hogy hitben van, szereti ezt a szőnyeg alá söpörni úgy, hogy közben látszik, hogy ez a szőnyeg rendkívüli módon púpos, mert ott van alatta a félelem és ezzel azt mondja így, hogy hitben vagyok, mert nem látom, de közben ott van benne. Éli és érzi és retteg, mert nem igazán tudja kezelni azt, hogy vannak elképzelései, ott belül mélyen, a bensejében, olyan negatív vágyai, negatív előjelek a szívében, amelyektől retteg, amit nem is mer megfogalmazni és nem is feltétlenül mer bevallani. Aki meg be meri vallani, sokszor oly mértékben nagytitja azt a félelmet, ami megkísérti őt, hogy sokkal nagyobbá válik az életében, mint amilyen az valójában.

Ha már ezt a példát most felhoztam, be lehet söpörni a szőnyeg alá egy kis egeret és be lehet söpörni képletesen egy elefántot is a szőnyeg alá. Más a mérete, ha a szőnyeg púposágát nézzük, de nagyon sokszor a félelem valódi nagysága, amivel meg vagy kísértve, az egy kiségernyi méretű. De te úgy látod és úgy érzed, annyira felnagyítottad, hogy akkorának látod, mint egy nagy elefánt, vagy mint egy nagy hegy, ami előtted van és kitakarja a napot. Kitakarja akár magát az Urat, mert annyira arra koncentráltál, hogy oly mértékben vált valósá a kép bennünk ezzel kapcsolatban, oly mértékben realizálódott ez az elképzelés bennünk – aminek igazából nincs valós alapja –, hogy valóságosan megéljük a testünkben a rettegést.

Ez a pszichés, ez a lelki teher és nyomás, ami egy keserű magként ott burjánzik és mindenféle gyökeret ereszt, ez fizikai megnyilvánulásban a testünkre hatást gyakorol. Tudod, vagy nem tudod, volt már erről szó, hogy a tested reagál a gondolataidra. Ahogy gondolkodsz, amilyen képeket forgatsz magadban, amilyen módon megéled a belső világot, a belső életedet, az a testedben megjelenik öröm formájában, vagy rettegés, hidegrázás formájában, a karodon feláll a szőr formájában. Megjelenhet izzadáscseppekben, megjelenhet rettegésben, megjelenhet egy fekélyben, egy daganatban akár, mert a gondolataid következménye nagyon sokszor az, ahogy érzed magad.

Ha nem így gondolkodnál a dologról, nem ezt a képet látnád magadról, a másikról, a házastársadról, a szolgálatodról, az érzéseidről, önmagadról, akkor nem éreznéd így magad. Egyszerűen azért vagyunk nagyon sokszor bajban, mert ott belül a kép nem helyes. Ott belül a kép nem Ige szerinti, hanem jött valami kis mag, ami elültetésre került oda és megengedtük, hogy az a mag ott gyökeret verjen és elkezdjen nőni és elkezdjen mélyre gyökereket eresztetni és ahelyett, hogy kihúztuk volna akkor, mikor még kis csemete volt, egy-két centis, megvártuk, míg egy erőteljes fává nőtt és kialakult a depresszió és kialakultak a nagyon mély szorongások, az álmatlanságok, a forgolódások.

Ezek a képek így, mint egy videó, egymás után lejátszódnak benned, hogy mi az, ami történik, vagy mi az, ami történhet és a félelem eszköztárában ott van az, hogy olyan dolgokat kezdesz látni belül, amelyek nem valósak. De ez pontosan, tökéletesen az ellenkezője annak, amit Isten akar veled és benned elvégezni, mert az Ő működési elve az alapvetés, a szellemi, a működési elv az ugyanez, csak egy pozitív előjellel. Ahogy nem jártál még a félelem legmélyebb fokán fizikailag, de a belsődben eljuthatsz oda, mert úgy félsz, úgy rettegsz az idős kortól, a csonttöréstől, a jeges úttól, a balesettől, attól, hogy a gyermekeddel valami baj lesz, pedig nem voltál még ott a valóságban, de eljuthatsz oda, hogy ezt valóságként éled meg magadban. Ugyanígy a hit, a bibliai kijelentéseknek

és a bibliai képeknek a megélésében eljuthatsz pozitív irányban is oda, hogy pozitív módon meglátod a gyógyulást, a gyarapodást, a sikert, az áttörést, miközben még nem vagy ott, de annyira valóságos ez benned, hogy már valóságként éled meg. Nagyon sok kép van a Bibliában, amelyen keresztül Isten szól hozzánk.

A múlt héten beszéltem egy pár gondolatot arról, hogy alapvetően kétféle gondolkozásmód van, ahogy mi gondolkozunk. Itt Európában többnyire a logikát használjuk, a racionális, kézzelfogható, egymásra épülő dolgokat és így verik belénk az iskolában már, hogy hogyan kell egy verset elemezni. Hogyan kell egy matematikai szögfüggvényt megoldani, miközben Jézus nagyon sokszor nem így tanította a követőit, hanem lefestett eléjük hasonlatokat, példázatokat, képeket, amelyek alapján el kellett képzelni a hallgatónak, hogy Ő miről beszél és miről tanít. Természetesen a képes beszéd a mi életünkben is jelen van, a gyermekünknek amikor meséltünk, amikor egy jó tanár tanított minket, akkor ő ezt be tudta vonni az életünkbe, de nagyon-nagyon sokszor a Bibliában kézzelfogható, hogy Isten akar valamit ott bent elvégezni a szívedben, azon keresztül, hogy látod, hogy Ő mit mond. És amikor ez a szívben lévő látás megvan, amikor a bensődben megvan, látod, hogy Isten mit mond rólad és veled kapcsolatban, akkor nem kell keresned a hitet, hogy hogyan tudom én ezt elhinni, mert ez automatikusan ott van. Mert látod azt, amit mond Zsoltárokból:

Zsoltárok 1,1–3.

1. Áldott ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székébe nem ül;

2. Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.

3. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében, és levele nem hervad el; és minden munkájában sikeres lesz.

Ez pont nem a félelemről szól. Az ördög taktikája épp az ellenkezője ennek, hogy te lássad magad a sivatagban, még ha nem is szó szerint, de lássad magad betegen, lássad magad úgy, hogy lefogytál, hogy mindenféle kitapintható rossz dolgok vannak a testedben, hogy nem tudsz rendesen lépni, nem tudsz rendesen járni és olyan képeket vetít elé, amiket könnyedén elhíhatsz, ha azt a képet huzamosabb ideig nézed. Mert nézed magad előtt a bensődben lévő képet, hogy amikor majd megöregszel a testben, akkor nem tudod felemelni annyira térdedet, hogy beemeld a fürdőkádba, ezért már most azon gondolkodol, hogy az isiászos, meg térdfájós, meg combizom húzózkodós, meg nem tudom milyen problémás testedet hogyan tudod majd rávenni arra, hogy engedelmeskedjen neked.

Természetesen értitek a szívemet, nem kifigurázni akarok senkit sem, főleg nem megbántani és megsérteni. Fizikai nehézségekkel nem csak az idős emberek szembesülhetnek. Egy fiatal, tizenéves, huszonéves, a harmincas éveiben járó ember is találkozhat izomfájdalommal, csontfájdalommal, mindenféle olyan dologgal, ami körbevesz minket és olyan belső szervi dolgokkal is, amelyeknek a következménye az lehet, hogy teljesen meggyökerezünk abban a tudatban, hogy az a miénk és joga van itt lenni és ez ellen nem tudok mit csinálni, meg kell tanulnom vele együtt élni. Ha ez a kép él bennünk, hogy nekem meg kell tanulnom ezzel együtt élni, nem tudok ellene mit tenni, akkor gyakorlatilag kialakult egy hit az alapján, amit látunk, az alapján, amit érzünk és amit itt a Zsoltárok felvezet és lefest elénk, az pontosan az, ahogy nekünk az életünket vezetünk kell, vagy kellene. Egy útmutatás, egy háromezer éves útmutatás, ami egy milliméterrel nem ment arébb. Ez ma is ugyanúgy valóságosan működő szellemi igazság, mint több ezer évvel ezelőtt, hogy áldott ember az, aki az Úr törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.

Ugye ószövetségi keretek között van, ez a törvény idejében íródott, újszövetségi megfelelője úgy lehetne ez, hogy aki az Igén gondolkodik éjjel és nappal, hogy az Igén gondolkodik éjjel és nappal és nem lehet úgy gondolkodni Igén, hogy azt ne képzelned el, illetve lehet, csak nem sok értelme van. Sokan nem tudják, hogy mit jelent az Igén elmélkedni és az Igén gondolkodni. Pontosán azt jelenti, hogy elképzeled. Elképzeled az elmédben, elképzeled a szívedben, magadra vonatkoztatod, még ha először csak egy vágy is az, hogy úgy szeretnék olyan lenni, mint egy folyóvíz mellé ültetett fa, úgy szeretném, ha ez igazság lenne, és jaj, de jó lenne. Lehet, hogy csak így indul ez az egész és

nem úgy, hogy teljes hittel megragadod, de az Ige azt mondja, hogy áldott ember az, aki az Igén gondolkodik éjjel és nappal. És olyan lesz az, mint egy átültetett fa, az eredetiben ez így hangzik a héberben, mint egy átültetett fa, ami oda lett ültetve a folyóvíz mellé és ha oda van ültetve a folyóvíz mellé, akkor az éltető erő, a vízből származó táplálás képessé teszi őt arra, hogy bármilyen körülmény lehet körülötte, mindig zöld a levele, mindig jól mennek a dolgai, meghozza a maga idejében a gyümölcsöt. Mindegy, hogy milyen politikai párt van hatalmon, mindegy, hogy hogy viselkedik vele a felesége, mindegy, hogy mennyire szemtelen vele a gyereke, mindegy, hogy milyen a gazdasági helyzet, mindegy, hogy milyen fizetést kapott, vagy nem kapott a cégétől, vagy a főnökétől, mert ott van. Ez egy olyan ígéret, ami tényként van ide leírva. Nincs olyan, hogy az Ige nem működik.

Sokszor hallottuk ezt, sokszor beszéltünk erről, de vajon hányan tesszük ezt és hányunknak az életében van ez jelen? Nem azért van erről szó, hogy rosszul érezd magad, ha nem jársz ennek a teljességében, mert ki az, aki ennek a százszázalékos teljességében jár? Jézus volt ebben a tökéletes, de úgy gondolom, hogy lehet úgy élni a folyóvíz mellé ültetve, hogy évente csak egy levél hullik le. Észre sem veszed és nem okoz problémát, mert zöldelsz, mert előre megy az életed. Érzed a meleget, érzed, hogy odajönnek a mezei vadak és ott isznak melletted a folyóból és a rajtuk lévő legyek rád szállnak. Sok mindent el lehet képzelni és bele lehet ebbe gondolni és itt nem csupán gyermekies fantáziáról van szó és arról, hogy mennyire vagy kreatív, mennyire tudod ezt átérezni és mennyire tudod magadat ebbe belehelyezni a saját fantáziavilágodból, hanem arról van szó, hogy mennyire kapsz kijelentést Istentől erről.

Az, hogy kijelentésed legyen erről, az Isten dolga, Ő adja a megértést. A te dolgod az, hogy egy koncentrált figyelmed legyen. Ne engedd meg senkinek és semminek, hogy elterelje a figyelmedet arról, hogy itt van valami neked! Mert amikor levesszük a figyelmünket erről, hogy nekünk lehetőségünk van és kézzelfoghatóan valóságos lehet, hogy olyanok vagyunk, mint a „folyóvíz mellé odaültetett fa, amely a gyümölcsét a maga idejében megadja, nem hervad el a levele és minden munkájában sikeres lészen”, eljuthatunk oda, hogy: igen, ez én vagyok! Még ha nem is érzem, nem is látom, ez a kép bennem annyira él, annyira valóságos, hogy ki merem jelenteni akkor, amikor egy rossz autóval járok, amikor egy megviselt albérletben lakom, hogy én ez az áldott ember vagyok, mert az Ige ezt mondja rólam és én ezt látom. Amikor így szól az ember, akkor elkezdenek működni a dolgok és ez a mag, ami el van ültetve benned, meg tud erősödni.

De ugyanez az elv működik a rossz irányba is. Amikor az ember egy rossz albérletben van, vagy éppen még albérlete sincs, hajléktalan és látja azt, hogy nincs elég pénze. Érzi azt, hogy itt fáj és ott fáj, látja a zárójelentésen a hosszú-hosszú sorokat, hogy mi minden csúnya dolgokat mondott az orvos. Ha erre nézel és egyre jobban erre tekintesz, akkor elkezded látni azt, hogy te ebből az életben soha ki nem jössz. Elkezded látni, hogy a reménység elszáll és, hogy nincs semmi látható, kézzelfogható remény arra, hogy ez megváltozzon. Nem tud apu segíteni, nem tud a testvéred segíteni, a pásztor sem segített és lehet mindenkire mutogatni és lehet kifogásokat hozni sok esetben. Bizony ez a negatív kép oly valóságosan élhet bennünk, hogy elkezd begyűrűzve egyre jobban és jobban negatív és rossz hatást gyakorolni a testünkre és a lelkünkre.

A depresszió mindig ennek a rossz gondolkodásnak a gyümölcse. Nincs olyan, hogy valakinek pozitív énképe, világnézete és egy megfelelő, bibliai hozzáállása van és mindeközben egyre rosszabbul érzi magát. Egyszerűen ez lehetetlenség! Nagyon-nagyon sokszor és bár nem akarok minden betegséget ráfogni pszichés okokra és azt állítani, hogy mindig ez az eredőjük, de nagyon sokszor a fizikai betegségeknek lelki oka van és pontosan ez a bennünk élő kép, hogy: „Ha majd én öreg leszek!” és már megjelenik a félelem: „Jaj, ki fog segíteni nekem! Én olyan rosszul leszek!” Megjelennek ezek a képek és elkezded forgatni magadban, elkezded kimondani és elkezd valóságba jönni és elkezd abba az irányba határozott lépésekkel menni az életed.

Miközben az Ige ugyanígy képet tud festeni bennünk és az életünk ugyanígy határozott irányba el tud kezdeni lépdelni afelé, hogy gyümölcsözők vagyunk, levelünk nem hervad el és minden munkánkban sikeresek leszünk. Ez a rész, hogy „minden munkában sikeres lészen” valami félelmetes

dolog. Mindenben? De hiszen én nem is értek mindenhez! De itt minden, amire ráteszed a kezéd, amivel dolgozol, amihez hozzáfogsz, minden áldottá válik. Miért? Miattad? Nem, hanem azért, mert ott vagy, oda vagy ültetve a folyóvíz mellé. Ez nem belőled fakad, hanem a helyből, ahova lettél helyezve. Hogy tudod magadat oda helyezni? Van előtte egy feltétel: az Igén gondolkodsz, egész pontosan úgy írja itt, hogy „az Úr törvényében az Úr Igéjében van gyönyörűséged és az Ő Igéjéről gondolkodsz éjjel és nappal”. Ez egy feltétel. Itt van egy nagy „ha”. Ha ez teszed, akkor ennek ez a következménye.

Mit látsz a szívedben, ez itt a nagy kérdés. Jó és pozitív dolgokat, vagy olyan képet, amit a saját érzelmeidből, vagy másoknak a szavaiból festettél meg magadnak? Ha nem tetszik az, amit látsz, akkor egyszerűen változtasd meg azt a képet, amit belül látsz. Ez egy olyan bibliai alapelv, amiről Jézus is beszélt és ami végigvonul az egész Ószövetségen. Az egyik leginkább kifejező példa erre Ábrám élete, aki később Ábrahám lett, mint átkeresztelt ember. Olvassuk el az 1Mózes 13-as fejezetben a 14–16-os igeversben Isten Igéjét:

1Mózes 13,14–16.

14. Az Úr pedig monda Ábrámnak, minekutána elválék tőle Lót: Emeld fel szemeidet és tekints arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra.

15. Mert mind az egész földet, amelyet látsz, néked adom, és a te magodnak örökre.

16. És olyanná tészem a te magodat, mint a földnek pora, hogyha valaki megszámlálhatja a földnek porát, a te magod is megszámlálható lesz.

Mit mondott ezzel itt maga az Úr Ábrámnak? Elvitte egy helyre és azt mondta, hogy nézz északra, délre, keletre és nyugatra! Nézzél körbe teljesen és láss! Lásd meg! Ezt neked adtam és a te magodnak, a leszármazottjaidnak. Mikor mondta ezt az Úr Ábrámnak? Akkor, amikor nem volt magja, nem volt leszármazottja. Bizonyára Ábrám vakarta a fejét, hogy „Jó, jó Uram, hiszek neked, együtt vagyunk már elég régóta, kijöttem ide, mert azt mondtad.” De ez nem feltétlenül könnyen fért bele Ábrám elméjébe. Évek teltek el, amíg ez a kép úgy kialakult benne, hogy valóságosan élt őbenne.

El tudjuk ezt képzelni mi is, hogy bizonyos képeknek évekig érnie kell bennünk, mire azok valóságossá válnak? Mennyi ideig tart neked elképzelni azt, hogy valóságosan lássad és tudjad azt, hogy ha csettintenék, akkor fölpattannál a székedből, mert olyan jó állapotban vannak az ízületeid a csontjaid, a lábad, a derekad? Mennyi ideig tart elképzelni azt, hogy bemész valamelyik bevásárlóközpontba, tudjátok vannak ezek a nagy bevásárlóközpontok, ahol belül lehet mindenféle háztartási dolgokat venni és kívül vannak ezek a butikok, ahol mindenféle egyéb dolgokat lehet vásárolni. El tudod-e képzelni azt, hogy bemész hó végén és bármit veszel magadnak és a családnak az üzletsorról? Bármit, amire szükséged van. Az embernek az agya elkezd ezen járni, hogy „Persze, fantáziáljál csak! Neked, Attila, könnyű, mert te vállalkozó vagy és céged van. Nem tudod, én milyen helyzetben vagyok!”

Te nem tudod, hogy én milyen helyzetben voltam harminc évvel ezelőtt. Elképzelésem sincs és arról sem, hogy milyen utat jártam én be és valóban nem tudom, hogy te milyen helyzetben vagy. Egy dolgot tudok azonban, hogy mit mond Isten Igéje. Ha az ember nem engedi el a reménységet és a látást, akkor Isten nem csúfoltatik meg. Amit az ember elvet, azt aratja. Ha elveted a szívedben a magot – a szívedben kell, hogy ez növekedjen elsősorban –, akkor az valóságba jön. Valóságba jöhet, mert az Igében megvan a lehetőség arra, hogy gyümölcsöt hozzon és az Ige az, ami gyümölcsöt terem. Sok jószívű keresztény van, akinek a szíve jó föld, mégsem terem semmit sem. Miért? Mert nincs benne a mag, mert nem a föld terem gyümölcsöt, hanem a mag. A mag, amit el kell ültetni, amit gondozni kell, amit öntözni kell, amit védelmezni kell, amit táplálni kell. Ez az, amit Ábrámnak kellett tennie hosszú-hosszú éveken keresztül. Nézz körül, Ábrám, ezt a földet neked adtam! Nem majd megszerzed magadnak valahogy, ezt neked adtam, neked és a te magodnak. Olvasom még egyszer a 15-ös verstől:

1Mózes 13,15–16.

15. Mert mind az egész földet, amelyet látsz, néked adom, és a te magodnak örökre.

16. És olyanná tészem a te magodat, mint a földnek pora, hogyha valaki megszámlálhatja a földnek porát, a te magod is megszámlálható lesz.

Nem tudom, hogy ki az, aki képes arra, hogy a porszemeket megszámlolja darabra. Egy maréknyi porszemet nem tudsz megszámlolni, én sem. Egy másik hasonlatban a tenger fővenyét mondja Ábrámnak Isten. Megszámlálhatatlan sokaság, megszámlálhatatlan nagyság, kimeríthetetlen bőség, ami Istennél van. „Olyan lesz a te magod, mint a földnek pora.” Ábrám leszármazottjai egy megszámlálhatatlanul nagy sokaság, azt mondja itt Isten. Ábrám, a te leszármazottjaid rendkívül sokan lesznek, mondja ezt Isten Ábrámnak úgy, hogy nincsen neki gyermeke. És most vonatkoztasd ezt magadra! Isten azt mondja neked, hogy „megáldván megáldottalak téged”, mondja neked ezt úgy, hogy hó végére időnként szűkölködsz és meg kell gondolnod, hogy a villanyszámlát fizeted be, vagy veszel valamit a hűtődbe. Lehet, hogy egy páran tudjátok, milyen érzés ez, hogy azon kell gondolkodni, hogy most gyógyszert veszek, vagy kenyeret. Vannak ilyen sorsok. Ez nem jó! Isten azt mondja neked, hogy „én megáldván megáldottalak téged.” Mennyire él ez bennünk? Mennyire látjuk ezt valóságosnak, hogy ez rám vonatkozik? „Ó, hát azok, akiknek kiterjedt családi, szociális hálójuk van, vannak testvéreik, tudnak egymásnak segíteni.” Itt ez nem erről szól.

Ezt a képet tehát, amit neki látnia kellett, akkor kapta Ábrahám, amikor még nem volt gyermeke. Ez az, amit Isten tenni akar és amit Isten tesz mivelünk is, ha odafigyelünk arra, hogy megváltoztatja a képet a bensőnkben. Ez az első dolog, amit Ő tesz. Ez az első dolog, amit Ő tenni akar velünk. Ez az első, amire neked is hangsúlyt kell fektetned. Ez mindenekelőtt van, még az előtt is van, hogy kimondod azt, amit hiszel. Hiszek a szavak erejében, a kimondott szavak súlyában. Hatalmas dolgok a kimondott szavak, de van valami, ami ezt megelőzi, mégpedig az, hogy mi alapján mondd azt a szót, mi alapján beszélsz.

Itt látjuk a nagyon világos és egyértelmű utasítást Ábrámnak, hogy lásd ezt a képet! Nem mondta azt neki, hogy mondogasd, hogy te sok népnek atyja vagy, mert a neve még nem lett megváltoztatva. Nem lett a neve az, hogy sok népnek atyja, az ő neve még Ábrám, nem pedig Ábrahám. Amíg eljutunk odáig, hogy megváltoztatja Isten a nevét Ábrahámra, eltelik tizenöt év. Tizenöt évig építi magában Ábrahám azt a képet, hogy olyan sok gyermekem lesz, mint a földnek a pora. Olyan sok gyermekem lesz, mint az égen a csillagok.

1Mózes 15,1–6.

1. E dolgok után lőn az Úr beszéde Ábrámhoz látomásban, mondván: Ne félj Ábrám: én pajzsod vagyok tenéked, a te jutalmad felette igen bőséges.

2. És monda Ábrám: Uram Isten (Adonáj Jehova), mit adnál énnékem, holott én magzatok nélkül járok, és az, akire az én házam száll, a damaszkuszbeli Eliézer?

3. És monda Ábrám: Ímé, én nékem nem adtál magot, és ímé az én házam szolgaszülöttje lesz az én örökösöm.

4. És ímé szóla az Úr őhozzá, mondván: Nem ez lesz a te örökösöd: hanem aki a te ágyékdoból származik, az lesz a te örökösöd.

5. És kivitte őt, és monda: Tekints fel az égre, és számláld meg a csillagokat, ha azokat megszámlálhatod; és monda néki: Így leszen a te magod.

6. És hitt az Úrnak, és tulajdoníttaték az őnéki megigazulásul.

Itt van Ábrám, aki vitatkozik egy kicsit az Úrral és vitatkozik azzal a képpel, amit lefest elé. Mennyire jó példa Ábrám, mert mi is vitatkozunk ezzel! Én meggyógyultam? Hát nézd meg, Uram, nem látod, hogy fáj, meg milyen problémám van, meg milyen nehézségem van? Miközben az Úr azt mondja, hogy lásd meg, hogy mi az, amit én elvégeztem Jézus Krisztusban.

Ábrám itt van és azt mondja neki Isten, hogy nézz fel a csillagokra. Nem tudom, hogy láttál-e már nyári estéken csillagos égboltozatot, amikor nincsenek felhők és szép idő van. Olyan romantikus dolog, nem? Kezdd el megszámlolni őket! Kezdd el megszámlolni. Szólj, ha végeztél, hogy akkor majd beszéljessünk! Nem tudod megszámlolni őket. Olyan végtelen, olyan bőséges, olyan nagy. Az áldásod Jézus Krisztusban ugyanilyen bőséges és ugyanilyen nagy. Mennyit láttunk ebből? De azt mondja itt az Ige, hogy Ábrám hit ennek a képnek és ez a hit tulajdoníttatott néki igazságul, megigazulásul.

Aztán ha lapozunk egyet, ott azt olvassuk, hogy Isten megváltoztatja Ábrám nevét Ábrahámra, ami azt jelenti, hogy sok népnek atyja. Tudjuk azt, hogy a feleségének is megváltoztatta a nevét sok nép anyjára. Amikor ez megtörténik, ki lehet számolni az Igében, ott vannak pontosan az igehelyek, hogy ez mikor történt, mert úgy hangzik ez ebben a pillanatban, amikor megváltoztatta Isten a nevét, hogy egy év múlva gyermekük születik. Egy év múlva majd gyermekek születnek. Azaz ki lehet számolni azt, hogy amikor meg lett változtatva a név és elkezdtek egymást úgy szólítani, elkezdtek mondani azt, hogy sok népnek atyja, három hónap telt el, három hónapocskára és megfogant a gyermek.

Ábrahám 99 éves volt, de amikor Isten először szólt hozzá, az sok-sok évvel korábban volt. Tehát hosszú idő volt az, amíg kialakult a kép, kialakult a hit, mert hitt Ábrahám és ez tulajdonítatott neki megigazulást. Hitt ő és akkor elkezdte szólni ez alapján azt, amit Isten mondott neki és így megtörtént, hogy megfogant a gyermek és megszületett Izsák könnyedén.

Mi meg hallunk egy nagyon jó tanítást a szavak erejéről, a hitmegvallásokról és elkezdjük ész nélkül pufogatni a szavakat, az Igét sorolni, mint a géppuska, mondjuk, daráljuk úgy, hogy kimarad előtte ennek a képnek a kialakítása és eltelik egy év, öt év, tíz év, tizenöt év, húsz év és nincs semmi változás. Keressük a fejünket vakarva, mi a probléma? Hát az, hogy megfordítottuk a dolgot. Hiszek a megvallásban, hiszek abban, hogy lehetséges az, hogy ha kimondod magadra vonatkoztatva az Igét, ez segít neked abban, hogy ez a kép kialakuljon. Hiszek ebben.

Nem a megvallások ellen beszélek és nem azt mondom, hogy ne tedd meg a hited megvallását az Ige alapján. Mert nagyon sokszor a cselekvés a mi részünkről, az Ige megcselekvése pontosan az, hogy kimondjuk az Igét, de ha nincs előtte ott a látás, nincs előtte ott a kép, nincs előtte ott a hit, akkor olyan meleg levegő pufogatás lesz ez, ami becsap minket meg becsaphatunk másokat is. Azt mondhatjuk, hogy milyen hitben vagyok én, én ezt kijelentem, megvallom, ez vagyok én! Közben nem így van, mert az vagyok, ami belül vagyok és nem az, amit a számmal kimondok. Mert ahogy az ember gondolkodik valójában, mondja a Példabeszédek 23,7, olyan ő valójában. Tehát mit mond? Az vagy, amit kimondasz? Nem azt mondja itt az Ige, hogy az vagy ott bent valójában, az a kép, az a látás, az elképzelés, az a belső gondolkodásmód, az a rendszer, amit magad elé vetítesz, az a reménység, az az elvárás, az vagy te és az vagyok én is.

De ehhez, hogy ez kialakuljon, ahogy a matektanárom mondta annak idején, hogy semmi más nem kell a matek tanuláshoz csak egy szék meg egy fenék, hogy leülj arra a székre és megtanuld. Az Igével kapcsolatban rossz ez a hasonlat, de az kell, hogy vedd az idődet és a szemeidet ráirányítsd az Igére és dolgozz magadon és kérd Istent, hogy segítsen neked, hogy ez a kép kialakuljon benned. Ő alig várja már, hogy rápecsételje a szívedre, rányomja ezt a képet rólad, amit Ő lát rólad, oda beléd helyezze, hogy ugyanazt lásd, amit Ő. Ha megvan ez a teljesség, ha megvan ez a kép benned, sokszor elegendő egyszer kimondani. Sőt, úgy hiszem, hogy sokszor, amikor egy negatív kép jön, amit az ördög lefest elénk, néha még ki sem kell mondani hangosan azt, hogy ez nem történhet meg, egyszerűen csak elneveted magad, a szívednek a mélyéből kineveted a sátán hazugságait. Sokszor ez is elegendő. Én hiszek ebben, mert tapasztaltam.

De ez újra és újra az emberben élő kell, hogy legyen és élnie kell az emberben, mert, ahogy ezt a képet elengeded, úgy próbál valami bekerülni a helyébe. Olyan ez, mint egy nagy-nagy bőséges demizson, ami a pince mélyén finom, értékes nedűt tartalmaz. Biztos láttatok már ilyeneket. Üvegből szokott lenni, van egy vékony kis nyílás a tetején és jó nagy. Nem hordó ez, hanem lehet látni, hogy mi van benne. Ott az a bőség, hogyan tud belőle kijönni nagy bőségesen? Ha nagyon kicsi a szája, akkor sehogy. És ilyenek vagyunk mi. Ott van bennünk a Szent Szellem teljessége, az az erő, amely feltámasztotta Jézust a halálból, az a gazdagság, ami Krisztusban van, az bennünk van bőségesen és egy ilyen kis szívószál méretű nyílás van itt valahol bennünk és ezen a szűk keresztmetszeten tud kijönni belőlünk Isten.

De amikor a kép, az elképzelés, a látás, a gondolkozásmód, a hit növekszik, akkor kitágul ez a nyílás és bőségesen árad ki belőle az, ami bent van úgy, hogy ami egy demizsonból kifogyhat idővel, az Istenből nem tud kifogyni, mert Ő véghetetlen, Ő olyan bőséges, hogy nem fogy el az ereje sohasem. Nem fogy el Ő semmilyen mértékben. Itt a bibi és ez a különbség hívők között, vagy kü-

lönbség lehet, hogy valaki ezt a nyílást nagyobbra tágította már, valaki pedig teljesen eldugaszolta a félelmeivel, a hitetlenségével, a kilátástalanságával.

A képzelet pontosan olyan, mint az, amit teremt. Amikor álmodozol valamiről, amikor sóvárogsz valami után, amikor kívánsz valamit, akkor az ember nem a logikáját használja, hanem azokat a képeket, amik élnek bene, mert képeket használunk mi is mindannyian az elménkben, mert így működünk. Isten így alkotott meg minket, a saját képére teremtve. Ő is így működik. Ő elképzelt minket, elképzelte a teremtest, kigondolta, a szavaival felszabadította a hitét és valóságba jött. Ugyanez, amit nekünk is tenni kell. Ki kell mondanunk, hogy legyen meg az, ami él bennünk és így valóságba jön. Nem összevissza fantáziálva olyan képeket dédelgetünk magunkban, amelyek nem Istentől vannak. Mert ugye képek lehetnek a saját vágyaink, bennünk lehetnek az ördög hazugságai és lehetnek Isten álmai és tervei is és meg kell ezeket válogatnunk, ki kell szelektálnunk. Ebben az Ige az, ami segítségünkre van. Halleluja!

Nem tudom, hogy hányan vagytok, akik úgy mentek egy boltba bevásárolni, hogy előre eltervezitek, mit fogtok venni. Általában így mentek boltba, valamilyen céllal, nem csak úgy időtöltésként. Bár a hölgyek nagyon ügyesek tudnak abban lenni, hogy bemennek egy kiló kenyérért és kijönnek egy nagy kosárral mindenféle egyébvel úgy, hogy lehet, hogy a kenyér éppen kiment a fejükből. Ugye, ugye? Nincs ezzel különösebb gond. De hogy tudsz bevásárolni az illatszer osztályon, ha nem tudod elképzelni azt, hogy odamész az illatszer osztályra? Hogy tudnál hazamenni innen, ha nem működne a képzelőerőd? Ha nem működnenek az emlékek benned, a bejáratot sem találnád meg. Fölállsz most a székedről és nézed, hogy hol kell kimenni? Miért tudod automatikusan, hol kell kimenni? Mert van benned egy kép erről. Ezt a képet oly mértékben tudod magad előtt akár hosszú távon leírni, vagy lejátszani, hogy el tudod képzelni azt, hogy most kimész innen, beszállsz az autóba, hogyan rakod sebességbe az autót, melyik utcába hogyan fordulsz, melyik úton mész haza, hogy mész ki a városból, hogy mész a közúton az autópályán, hogy érsz be otthon a parkolóba.

Ezt mind el tudod képzelni. Mint ahogy el tudod képzelni azt is, ha most nem is tudod, de egyszer hallottam egy jó példát és valóban így van, hogy most meg tudod számolni azt, hogy hány kilincs van otthon a házadban. Ha nem is azonnal tudod, de gondolkodsz, elkezded a képeket látni magad előtt. Bejárati ajtó, fürdőszoba ajtó, nappali ajtó, kisháló ajtó és elkezded számolni. Ott vannak a kilincsek a konyhabútoron. Így össze tudod ezeket adni és itt a helyeden meg tudod mondani, hogy otthon hány kilincs van a lakásodban, vagy a házadban. Miért? Mert látod. Képeket látsz erről. Miért látod ezeket a képeket? Mert már jártál ott. Mert ez egy biztonságos környezet a számodra, ahol már voltál. El tudod képzelni, könnyen fel tudod idézni magadban, mert már sokszor jártál ott. Meg tudod mondani, hogy mennyi idő, amíg hazaérsz stb.

De mi van azokkal a helyzetekkel, ahol még nem jártál? Ha már meggyógyultál, ha már volt anyagi áttörésed egyszer, kétszer, sokszor, akkor már jártál ott, könnyebben el tudod ezt képzelni, ez segítség. De mi van akkor, ha még nem volt természetfölötti gyógyulásod, ha még soha nem volt annyi pénzed, hogy bármit vehessél a boltban? El tudod ezt is képzelni? Képzeld el, ezt is el tudod képzelni! Ez az, ami a hitnek egyik kulcsfontosságú része és dolga. Ha ez összefüggésben van az Igével, el tudod képzelni, látni tudod magad gyógyultan, ha nem tudod elképzelni, akkor nem tudod hinni sem.

Nagyon sokszor nem a hittel van a probléma, hogy nem tudjuk ezt elképzelni, vagy nem tudunk ebben hinni, vagy nem tudunk olyan dologban hinni, amelyeket az Ige mond, hanem egyszerre ott van mellette valamiféle akadály, valamiféle félelem és ott van a kifogás és ott van a sok de. Dehát én idős vagyok, dehát én kisnyugdíjas vagyok, dehát nekem eddig sem működött. Ott vannak ezek a félelmek és ezek újra és újra és újra likvidálják, megölik, lefojtják, ledugaszolják benned a hitet. Nem a hittel van a probléma benned, hanem a hitetlenség nagyságával.

A félelem az, amivel sokszor foglalkoznunk kell, azt kell lelőni, azt kell likvidálni, annak a gyökerét kell kivágni, mert a félelem gyötrelemmel jár és aki fél, az nem lett teljessé a szeretetben. Ez is egy olyan igevers a Bibliában, amiről újra és újra és utána újra és újra és újra elmélkedni kell, gondolkozni kell, hogy mit jelent. Az Ige el tud mélyülni benned olyan mértékben, hogy le tudja

festeni eléd azt a képet, amiről beszél. Az Ige lefesti azt a képet rólad, ahol még nem jártál. Az Ige lefesti rólad azt a helyet, hogy te áldott vagy. Lefesti rólad azt a képet, hogy te olyan vagy, mint a folyóvíz mellé ültetett fa. Lefesti rólad azt a képet, hogy te szabad vagy a függőségektől. Lefesti rólad azt a képet, hogy te szeretett vagy, hogy elfogadott vagy, hogy te Isten kedvence vagy.

Nyugodtan jelentsd ki magadról. Bármennyire is pufognak ez miatt emberek, te Isten választott kedvence vagy. Nem úgy, hogy személyválogató lenne Isten, hogy a másik ellenében vagy a kedvence, mert mindannyian egyformán az Ő kedvencei vagyunk. Nem úgy vagyunk a kedvencei, mint ahogy az embereknek vannak kedvencei, hogy valakihez, valamihez képest. Értékesek vagyunk a számára. Fontosak vagyunk a számára. Szeretettek vagyunk. Ez betölti az embert békességgel, ha látja ezt. Sokszor van, hogy mikor az ember ezt meglátja az Igében, utána elkezd érezni is. Bizony, ha így kezdesz el gondolkodni, utána fogod érezni. Miért? Mert az érzések a gondolatokat követik. Az érzéseid a gondolataidat követik. Lehet, hogy megbántottak és megsértettek és úgy érzed, hogy elhagytak és becsaptak és lehet, hogy ez valóságosan így van és ez fájdalmas dolog a testedben, a lelkedben, de Isten szeretete soha-soha nem fog irányodban megváltozni. Akkor is szeretni fog, amikor engedetlen vagy. Ő a hozzád való viszonyulását nem attól tette függővé, hogy te hogyan viszonyulsz Hozzá.

Ő az alapján szeretett téged, hogy Jézus milyen munkát végzett el érted és benned. Nem tetszik Neki, ha engedetlen vagy, ha lázadó vagy, ha rossz dolgokat csinálsz, főleg nem, ha Krisztus Teste ellen teszel bármit is, de az Ő vére akkor is kifolyt érted, amikor te az ellensége voltál. Ő már akkor megbékélt veled. Jézus Krisztusban meg vagy békülve Istennel és ez a békéltetés szolgálata ez a mi feladatunk! Ez az Evangélium lényege, hogy nem kell attól félned, hogy Isten haragszik rád. Jézus Krisztusra öntötte minden haragját. Jézus Krisztus lett elítélve, megítélve, kárhóztatva mindannyiunk helyett. Ő a mi helyettesítő áldozatunk.

Mi nem tudunk ehhez a munkához hozzátenni semmilyen jó cselekedettel, jó viselkedéssel még többet, mégis sok keresztény azon dolgozik, hogyha majd jobban viselkedem, ha majd jobban oda-szánom magam, akkor Isten jobban fog szeretni és jobban megáld. Hogyan áldjon meg már jobban? Már mindent odaadott. Tehát ez a rengeteg könyörgő imádság, ami arról szól, hogy Isten, add már nekem oda azt, amit Ő már rég odaadott, ez mind-mind haszontalan imádság.

Ott van, kérjétek és kaptok és nem ez ellen beszéltek. „Istenem, szabadíts meg a gonosztól”, mondja a Miatyánk. Ugye? Mit mond a Kolosse levél 1,13–14. vers? Ő megszabadított a sötétség hatalmából és átvitt minket az Ő szerelmes Fiának országába. Tény! Mi meg könyörgünk, hogy jaj, szabadíts meg a gonosztól!

Érvényre kell juttatnunk azt, amit Ő már megtett a számunkra. Látnom kell azt a képet, hogy én nem vagyok a gonosz elnyomása alatt. Én Isten királyságában vagyok, fiúként, gyermekként, győztesként, folyóvíz mellé ültetett faként látom magam. Még ha nem is érzem így, meg, ha a láthatók nem ilyenek, a fizikai szemeimmel nem ezt látom, de a hitem szemével ezt látom, mert ezt a képet festi le rólam az Ige. Ezért áldottnak nevezem magam. Ezért áldottnak hívom magam. Ezért én győztesnek nevezem magam a Jézus Krisztusban. Mert az ige ezt a képet festi le rólam. Ezért nincs helye a félelemnek. Semmilyen félelemnek nincs helye az életemben. A félelem akkor és azért félelmetes nagyon sok embernek az életében, mert annak hívja, hogy félelmetes.

Nem félelmetes egy szőnyeg alá söpört kis egér! Főleg, ha nem is él, de ha te azt gondolod, hogy félni kell tőle és ez egy félelmetes dolog és egy nagy kutyának, egy nagy elefántnak gondolod, akkor rettegni fogsz tőle. Ez az, ami a sátán eszköze és a tárházában ez van bene, hogy ilyen képeket fessen le rólunk, meg ő saját magáról is, hogy ő aztán olyan hatalmas és olyan erős és annyi mindent meg tud tenni és mindenhol ott van és mindenre képes és igazából csak egy hajszálon múlik az életed.

Ha ez így lenne, akkor már rég kiirtotta volna az emberiséget, ha ezt meg tudná tenni, de nem tudja megtenni. Annyit tud elvégezni mindannyiunk életében, amennyit mi megengedünk neki. Ez a megengedés, ez az ajtónyitás, ez úgy működik bennünk, hogy kinyitjuk a látásunkat és meglátjuk azt, hogy tényleg, én azért nem vagyok olyan jó, hát tényleg én azért nem vagyok olyan szuper

tökéletes, tényleg annyiszor elrontottam már harminc év alatt! Azért nem kaptam meg még azt az áldást, vagy nem gyógyultam meg, mert nem vagyok elég jó, nem vagyok még elég szent, nem vagyok még elég igaz Isten előtt, nekem még fejlődnöm kell, nekem még tanulnom kell és akkor majd az áldását megkapom. Igen, az Ige írja, hogy ott vagyok a folyóvíz mellé ültetett faként, de nem tudom, a folyó arrébb csúszott, ez csak egy kis patak és nem érnek el a gyökereim oda – és az ember elkezd így látni magát.

Nem mindig fogalmazzuk ezt így meg, de nagyon sokszor ez a méltatlanság érzés, ez a nem vagyok elég jó érzés. Bizony, ez sok embertől jön felénk, kimondatlanul is. Azt mondja, nem vagyok elég jó. Ez a lenézés, ez a lekezelés, ez a másodosztályú vagy, ez annyira tudja az ember lelkét és az identitását rombolni. Ez borzasztó ördögi dolog. Ahelyett, hogy olyan látásunk lenne egymásról és azzal bátorítanánk egymást, hogy neked is lehetséges, te is képes vagy rá! Valahol ezt családon belül teszik meg egymással az emberek, hogy lerombolják egymásban a képet. Csak az, hogy ott van mellette és ez a degradáló semmitérő te, hadd ne mondjam, hogy milyen vagy. Ez a fajta hozzáállás, ez a fajta mentalitás az emberben olyan lelki sérüléseket, karistolásokat csinál az ember szívében, épp elég azt kötözgetni, begyógyítani, felépülni ebből és utána még elkezdni építeni.

Ne legyünk azok az emberek, akik a másikat lefelé húzzák! Azok az emberek legyünk, akik úgy tekintünk a másikra, hogy figyelj, te az az ember vagy, a mostani állapotodban is, akinek az Ige képes működni az életében. Minden lehetséges neked! Van egy nagy őszinte igazság és bármennyire is fáj és bármennyire is mellbevágó és bármennyire is arcul ütő rám nézve, sok mindennek az életemben én magam vagyok az oka, hogy rossz.

Nem mertem ezt mondani rátok, de mindenki vonatkoztassa magára, ha akarja, mert ez az igazság. Nem lehet vádolni a sátánt sem és nem lehet azt mondani, hogy Isten nem elég jó hozzánk. A kemény agyunk, ami sokszor úgy működik, mint egy összeaszott borsószem, szinte sehogy. Szóval jön a félelem és fel akar falni, de ha felismerjük a félelmeket, akkor az egy lehetőség arra, hogy foglalkozzunk vele és, hogy kezeljük azt. Mert mindannyian szembesülünk a saját félelmeinkkel, az ördög kísértésével és azzal, hogy mások próbálnak félelmeket ránk helyezni. Valóban ez a megalázó, lenéző, lekezelő magatartás a másik felé, ez egy olyan káros dolog bennünk, amiből meg kell térni.

Ha szeretnénk azt, hogy fel legyünk építve, akkor meg kell tanulnunk másokat felépíteni és másokat úgy bátorítani, hogy ők ne a kevélységükben lépjenek egy nagyot és ne a büszkeségük legyen ezután az ő akadályuk, hanem valóban épülésükre legyen. Nem könnyű dolog ez. A legnehezebb dolog a földön a munkák, a szakmák, a szolgálatok között emberekkel foglalkozni. A legnehezebb. Minden egyéb más elfoglaltság az könnyebb, de mindannyian foglalkoztok emberekkel. Ha más nem, akkor a családdal, gyermekeddel, szüleiddel, testvéreiddel, de ha teljesen egyedül élsz, akkor önmagaddal. Saját magaddal is foglalkoznod kell.

Dávid egyedül volt és nem nagyon álltak mellette, de képes volt arra, hogy saját magát felbátorítsa, felgerjessze az Ószövetségben halott szellemmel, akkor hogyan tudnánk mi magunkat bátorítani, gerjeszteni, felemelni. Isten Igéjével, úgyhogy hajrá! Fel a fejjel, mert van egy szebb jövőnk, mint amit most látunk magunk körül. Nagyon szép dolgokat tervezett Isten velünk és együtt a közösséggel és egyénileg, családi szinten is. Valaki ide jut, valaki oda jut, valaki ebből többet ragad meg, valaki kevesebbet, valaki csak egy cérnaszálon engedi ki magából a benne levő Szent Szellemet. Valaki pedig oly bőségesen, mint egy buzgó patak. Hogy is mondja az igevers? Hogy is mondja Jézus? Élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. Élő víznek folyamai! A folyam nagyobb, mint egy folyó. Az élő víz nagy sebesen jön elő, tör elő belőlünk a Szent Szellem. Ez a lehetőség megvan.

Ahhoz, hogy elérjük Isten céljait és, hogy Isten elérje a céljait rajtunk keresztül, ahhoz szükség van arra, hogy azzá váljunk, amivé Ő akarja. Szükség van arra, hogy ezek a képek úgy éljenek bennünk, ahogy azt Ő akarja belénk helyezni, mert a természetes képességeinkből fakadóan, bármennyire is jók azok, nem elegendők ahhoz, hogy betöltsük azt, amire elhívásunk van. Nem elegendő!

Nagyon sokszor van az, hogy a félelem gyakorlatilag felnagyítja a problémát, nagyobbá teszi a problémát annál, mint ami valójában. Mivelhogy nagyobbá teszi a problémát, ezért nagyobb ener-

giák kellene ahhoz, hogy leküzdjük azokat. Egy nagyon jó példabeszéd van a Máté evangélium 25. fejezetében, az az úgy nevezett talentumos példázat. Nem fogom felolvasni az egészet, mert mindannyian ismeritek, sokat hallottatok róla. Pár mondatban hadd beszéljek róla és csak két Igét olvasok fel a végén. A történet arról szól, hogy a gazda három szolgáját előhívja és kinek-kinek képességei szerint ad öt, kettő, illetve egy talentumot. Mindenkinek megvan a történet, ugye? A lényeg, amit ma szeretnék ebből a példabeszédből előhozni, hogy az öt és a kettő talentumot kapott szolgatárs megduplázta a gazdája számára azt, amit kapott. A harmadik pedig elásta. Hogyan fogalmazza meg ezt az Ige? Nézzük csak meg a Máté evangélium 25. fejezetében. Miután megdicsérte a másik kettőt, odaáll az egytalentumos elé:

Máté 25,24–29.

24. Előjövén pedig az is, aki az egy talentumot kapta, ezt monda: Uram, tudtam, hogy te kemény ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, és onnan is gyűjtesz, ahová magot nem szórtál;

25. Azért félvén, elmentem és elástam a te talentumodat a földbe; ímé, megvan ami a tiéd.

26. Az ő ura pedig felelvén, monda néki: Gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vetettem, és onnan is gyűjtök, ahová magot nem szórtam;

27. El kellett volna tehát helyezned az én pénzemet a pénzváltóknál; és én, megjövén, nyereséggel kaptam volna meg a magamét.

28. Vegyétek el azért tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van.

29. Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és megszorozzák; akinek pedig nincs, attól az is elvételik, amije van.

Nagyon határozottan beszél itt az igevers. Félelmetes, ugyanakkor tanulságos is. Nem kell nekünk ettől félni, hanem meg kell látnunk azt a tanulságot, ami a mai napra kidomborítva az, hogy azért nem foglalkozott az egy talentummal a szolga, mert félt. Félt! Ott lett volna a lehetőség neki is arra, hogy megduplázza, akár megsokszorozza azt az egy talentumot. A talentumról tudjuk, hogy egy súlymérték, hogy mit kapott pontosan, nem tudjuk, de feltételezzük, hogy aranyat, vagy ezüstöt, mert pénzváltókhöz kellett volna vinnie. Tehát valamiféle olyan eszköz, amivel lehetett volna kereskedni, de nem ez az üzenet lényege, hanem az, hogy a talentum sok mindent jelképez és jelképezhet. Sokszor használjuk ezt azokra a képességekre, ajándékokra, amiket kaptunk Istentől és ezt valóban helyes így értelmezni. Nagyon sokszor van úgy, hogy félünk azt használni. Nem fejlesztjük, nem tanulunk, nem vagyunk elég bátrak. Mert félünk! Mi van akkor, ha? Mit mondanak majd? Az Isten vajon milyen?

Azt látjuk itt, hogy olyan dolgot tett ez az ember, amire nem volt ráhatása, illetve olyan dolog miatt aggódott, ami miatt nem kellett volna aggódnia. Számomra egyértelmű, hogy a három szolga ismerte egymást, mert ugyanabban a házban szolgáltak. Mind a három ismerte az ő urát. Bizonyára beszélgettek egymás között az urukról, de nem látjuk azt pontosan, hogy miért volt ez az egytalentumos ennyire félős, miért félt. Az öttalentumos nem félt nagyon sokat befektetni és meg is duplázta. A kéttalentumos nem félt, nem olvassuk, hogy rettegett volna, hogy ne tudta volna megsokszorozni azt, ami rá lett bízva, de az egytalentumos hozta a kifogásokat. Mind a háromnak a saját képességei szerint adatott az, amit kapott, de ő félt. Félt! Egyikőjük sem tudta befolyásolni az uruk működését és nem is kellett volna azzal foglalkoznia, hogy a másik szolga mit csinál, mindenkinek a saját dolgával kellett volna foglalkoznia.

Ez egy nagyon nagy lecke itt, hogy foglalkozzunk azzal, ami ránk van bízva. Foglalkozz a saját dolgoddal! Ha más van rád bízva, akkor foglalkozz azzal, ami a másé, mert rád lett bízva. Így lehetnek eredményesek. A félelem képes veszteségeket okozni, mert ez az egytalentumos nemhogy nem nyerte és nem kapta meg azt az egyet, amit kapott, hanem elvételik tőle még az is.

Azt mondja itt az igesor végén Jézus, hogy mindenkinek adatik, akinek van. Akinek pedig nincs, még az is elvételik tőle, amije van. Ez egy nagyon érdekes kijelentés itt! Ha nem a szövegek környezetében olvassuk, akkor nagyon könnyen félreérthető. Szoktuk azt mondani, hogy ez a hitre vonatkozik, ha van hited, akkor, amivel rendelkez, abból még több lesz. Még többet tudsz akár

birtokolni, még jobb, bőségesebb hatást tudsz jó értelemben gyakorolni másokra, mert amid van, azt használod. De ha nincs benned kép, csak félelem van benned, negatív dolgok vannak benned, akkor, amivel most rendelkezelsz, még annyi sem lesz, még azt is el fogod veszíteni. Mert ez lefelé egy spirál, mert az ördög így működik, azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítsa. Nem azért, hogy segítsen neked megtartani azt, ami éppen most neked van. A sátántól nem fogsz olyat kapni, hogy jó, nem kell Istent szolgálni, de segítek neked abban, hogy amivel most rendelkezelsz, az azért megmaradjon, sőt, még adok is hozzá neked egy kicsit és hidd el, hogy így jobban jársz! Mindig a végeredmény az, hogy az ember kevesebbre jut és mindig a végeredmény az, hogy ha engedelmesek vagyunk Istennek, akkor többre jutunk. Ez mindig így megy. Mert Jézus miért jött? Hogy életünk legyen és, hogy bővítsünk. Amivel ezt meg tudjuk ragadni, az az, hogy elhiszük azt, amit Ő mond rólunk. Ő tett minket királyokká és papokká. Választott nemzetiség vagyunk! Ha él bennünk ez a kép, ha él bennünk az, hogy kik vagyunk Őbenne, ha él bennünk az, hogy Ő elvégezte a munkát helyettünk és értünk a keresztfán, akkor nem lehetséges az, hogy az ember élete lefelé menjen. Egyszerűen az Igében minden benne van, ami képes arra, hogy gyümölcsöt hozzon az életünkben. A Zsoltárok olyan szépen mondja a 27. fejezetben.

Zsoltárok 27,1–4.

1. Az Úr az én világosságom és üdvösségem: Kitől féljek? Az Úr az én életemnek erőssége: Kitől remegjek?

2. Ha gonoszok jönnek ellenem, hogy testemet egyék: szorongatóim és ellenségeim: ők botlanak meg és hullanak el.

3. Ha tábor fog körül, nem fél szívem; habár had támad reám, mégis Őbenne bízom én.

4. Egyet kértem az Úrtól, azért esedezem: hogy lakhassam az Úr házában életem minden napján; hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessem az Ő templomában.

Halleluja! Ha az erőd és ékességed és fényességed forrása Isten és nem önmagad, ha a békességed forrása Isten és nem önmagad és nem a körülményeid, ha a békességed forrása nem a bankszámlád, ha az önbizalmadnak nem az a forrása, hogy milyen autóval jársz, vagy milyen házban laksz, vagy milyen szép ruha van rajtad, ha a bevételeid elsődleges forrása Isten és nem a munkahelyed, vagy a nyugdíjfolyósítód, vagy a vállalkozásod, akkor szembe tudsz nézni a legsúlyosabb félelmeiddel is. Akkor szembe tudsz nézni és le tudsz győzni bármit, ami ellened jön. Mert az Úr az én világosságom és üdvösségem, kitől féljek – mondja itt a zsoltár írója. Mert az Úr az én békességem forrása. Ha a magyar gazdaság a te forrásod, ha a férjed, feleséged, a pásztorod kedves szava a forrása a te boldogságodnak, akkor könnyen összeomolhatsz, ha ezt nem kapod meg.

De az Úrtól mindig a bátorítást kapod és nem kell félned. Kitől féljek? – felteszi a költői kérdést itt. Az Úr az életem erőssége, kitől remegjek? Ki az, aki olyan erős, mint Ő? Ki az, aki olyan hatalmas, mint Ő? Ki az, aki ártani tudna nekem? Vannak félelmek, amik egyszerűen megalapozatlanok. Vannak olyan félelmek, amelyek valóságosak lehetnek, de vannak olyanok, amelyek csak képzelődések, amelyek csak elmélkedések és csak időtöltések és az csak az energiáinkat emészt fel, mert engedjük, hogy azokon tépelődjünk és időzzünk. Engedjük neki, hogy gyengévé tegyen minket.

A félelem gondolatai olyanok, mintha be lennénk zárva egy börtönbe, és ott vannak a börtönablakon a rácsok és még a láncok is rajta vannak. Megláncolnak a félelmek. Összekötöznek minket, bátortalanná, gyengévé teszik az ember jellemét, a karakterét. Egy bizonyítéka lehet annak, hogy nem vagy beteljesedve a Szent Szellemmel, mert gyakorlatilag minden esetben, amikor az Apostolok cselekedeteiben azt olvassuk, hogy betöltekeztek Szent Szellemmel, mindig a bátorság ott volt, mint eredmény. Bátorsággal hirdették az Igét, elfeledkeztek önmagukról, nem arra néztek, hogy ez nekik mibe fog kerülni, hanem egyszerűen tették azt, amire a Szellem indította őket.

Nagyon sokszor a félelmünk azért valóságos az életünkben, mert saját magunkra nézünk. Azt nézzük, hogy én. Én mit tudok elvégezni, én mire vagyok képes, én mennyire vagyok erős, én mennyire vagyok gyenge. Nekem ez mennyire megy, mennyire vagyok tanult, mennyire vagyok tanulatlan, mennyi pénzem van, milyen lehetőségeim vannak és milyen lehetőségeim nincsenek. Az ember néz saját magára és azt mondja, hogy dehogy kezdek én ebbe bele! Dehogy állok ide ki a színpadra em-

berek elé, mi lesz, ha valaki megszól? Mi lesz, ha valaki rossz kommentet fog írni ide nekem? Én félek ettől, nem kell ez nekem!

Tudod, amikor üldöznek Jézus neve miatt, az egy jó dolog, mert akkor Krisztushoz hasonlóvá tettél. Akkor igazán krisztusi vagy. Nem azt mondom, hogy erre vágyakozni kell, mert erre nem kell vágyakozni, de sokkal jobb dolog, ha amiatt üldöznek, hogy Jézus Krisztus evangéliumát vállalod és hirdeted, mint amiatt üldöznek és amiatt szólnak meg, hogy tolvaj vagy és rabló és hazug és lázadó és gyülekezeteket szétszakító.

Olvastam egyszer egy keresztény testvérünk Facebook posztját, akit egy bizonyos gyülekezetből elküldtek, mert tisztességtelen volt. Mindenféle pénzügyi visszaélések napvilágra kerültek, és emiatt őt egy gyülekezetből eltávolították. Kiírta Facebook posztba, hogy meg van írva, akiket üldöznek, azok boldogok és ezért én most nagyon boldog vagyok. Csak az a helyzet, hogy nem Jézus neve miatt üldözték őt, vagy volt neki vesztesége, hanem azért, mert egy gerinctelen ember volt. Egyébként egy ilyen dolgot kiírni a Facebookra, ez is elárulja az ember jellemét, nem?

Még egy pár gondolatot engedjete meg, aztán befejezem. El szeretném még mondani azt, hogy a sátán célja, hogy elérje azt, hogy olyan dolgokon képzelődj, olyan dolgokat gondolj, hogy valami rossz dolog fog történni, hogy valami jó dolog nem fog megtörténni, hogy valami veszteség ér. Képeket fest az elmédben pontosan ugyanúgy, mint ahogy Isten is képeket tud festeni neked az elmédben arról, hogy Ő mennyire szeret és mennyire jó hozzád. Ha képes vagy arra, hogy kontrolláld a gondolataidat, vagy ellenőrzésed alatt tartsd a gondolataidat, akkor képes vagy arra, hogy kontrolláld, azaz ellenőrzésed alatt tartsd a félelmeidet. Ha a gondolataidat nem vagy hajlandó féken tartani, akkor a félelmek burjánzani fognak. Amivel foglalkoznod kell, az nem önmagában a félelem megnyilvánulása, mint esemény, vagy, mint végeredmény, hanem annak a gyökere és ez mindig a gondolataidban, az elképzeléseidben, a képekben, akár a pozitív, akár a negatív vágyaidban keresendő.

Valaki teljes békességben tudta végigküzdeni, harcolni a Covid alatt azt a bő egy évet, amíg itt fennforgás volt. Mindenféle érzelmi, negatív, rossz megnyilvánulás nélkül. Ugyanazokkal a körülményekkel szembesült, mint az az ember, aki nem a Covid szövődményeibe halt bele, hanem a félelembe, meg a rettegésbe. Ugyanazok a hatások érnek mindannyiunkat szinte, hasonlóképpen. Az, hogy hogyan kezeljük, az mindig a mi döntésünk, mindig a mi választásunk. Nem megítélni kell nekünk egymást és nem véleményezni negatív módon, hogy mostanra már jó lett volna, ha felnevelkszel és nem így állsz hozzá a dolgokhoz, hanem segíteni egymást.

Bár van elég kemény felszólítás egyszer-kétszer az Igében, még Jézus is szólt a tanítványoknak, hogy jó lett volna már, hogy ha idáig odafigyeltek arra, amit mondok. Meddig kell még ezt nektek magyaráznom, meddig szenvedlek el titeket, még mindig nem fogtátok fel? Nem ez az általános és nem mindig így beszélt és nem mindig így prédikált Jézus, de volt, amikor idejutott, hogy ezt vágta a tanítványok szemére. Valamikor azt olvassuk, hogy mostanra már tanítóknak kellene lennetek. Ugyan bizony mit csináltatok idáig? Milyen képeket, milyen elképzeléseket, milyen látásokat forgattatok magatokban? Miről beszélt a pásztorod az éveken keresztül? Már egész más szinten lehetnél! Nem azért mondja ezt az Ige, hogy mi beledőlünk a kardunkba és büntudatunk legyen, hanem azért, hogy felébresszen minket. Mert lehetnénk előrébb is mindannyian, de hála Istennek és erre is nézhetünk, hogy nem vagyunk már ott, ahol voltunk, hanem előrébb vagyunk. Előrébb vagy, mint egy éve vagy öt éve? Lásd magad öt évvel később is, még tíz évvel később is!

Úgyhogy ez egy olyan dolog, ami mindannyiunk feladata. Ha az ember a félelmeit éli meg, akkor hiába vállalkozó szellemű. Mert lehet egy vállalkozó szellemű ember, aki soha nem fog egy gyarapodó cég tulajdonosa lenni, ha nem meri elkezdni, mert fél attól, hogy mit hoz majd a jövő, mit hoz majd a gazdaság. De ez csak egy területe az ember életének és nem mindenki való arra és nem mindenki van elhívva arra, hogy vállalkozó legyen és tudja kezelni azt a stresszt és azt a nyomást, de sokan vagyunk úgy, hogy nem merünk belefogni egy munkába, nem merünk belefogni egy szolgálatba. Gondolj vissza a tinédzser éveidre. Nem mertél odamenni egy lányhoz, hogy meg-

szólítsd, hogy udvarolj neki. Lány, nem mertél visszanézni a fiú szemébe, hogy nehogy félreértse, pedig annyira tetszett. Ugyanezek a félelmek mindannyiunkban lezajlódhatnak.

Nem kell mindig a nagy dolgokra gondolni, hogy azért nincs nagy multicégem, mert nem kezdem el. Nem erről kell gondolkozni, hanem arról, hogy oda mersz-e menni a pásztorodhoz és föl mersz-e tenni neki egy kérdést, amit nem értesz? Valakinek ezzel van problémája. Pedig már évek óta mondjuk, nem tudom hányszor, hogy nincsenek tabuk. Kérdezzél bátran, nem zárkózunk el, mindenki előtt nyitva van az ajtó, gyere, beszéljessünk, kommunikáljunk, építsünk kapcsolatot! Mégis van valaki, aki azt mondja, hogy ő fél, hogy mit fogok én gondolni, mit fog a másik gondolni. Döbbenetes! Valaki fél felszállni egy repülőre, valaki fél beleülni egy csónakba, hogy átmenjen a Dunán. Mindenféle félelmek vannak az életünkben.

Valaki fél nemet mondani. Ez egy külön téma lenne, lesz majd hamarosan, hogy milyen határaink vannak, mikor kellene igent mondanunk, mikor kellene nemet mondanunk. De sokszor az emberek félnek nemet mondani, vagy félnek igent mondani. Hát én nem vagyok elég jó, ez nem nekem való. A félelem akadály. Sokszor az emberek félnek véleményt formálni és félnek egy kicsit kilógni a sorból, ha kell. Nem mindig kell kilógni a sorból, de sokszor, amikor ez a mainstream, tehát ez a fő csapásirány, ami a világban száguld, mi kilógunk a sorból azzal, hogy vállaljuk azt, hogy szerintünk nem jó a homoszexualitás, nem támogatjuk az abortuszt, nem támogatunk egy csomó olyan ideológiát, ami a világban elfogadott és ezzel kilógunk a sorból. De sokan nem merik felvállalni a véleményüket, mert félnek, hogy mit mondanak a kollégák, nehogy elveszítsem a munkahelyemet, nehogy elveszítsem a barátságukat. Egy csomó mindentől az ember fél.

Természetesen nem kell teli szájjal mindig a véleményedet mindenkinek elmondanod, bölcsen kell ezt kezelni, de ha tenni kell valamit, mert az Úr mondja, akkor a félelem nem akadályozhat meg minket. Ha az ember fél az elutasítástól és fél a kudarctól, akkor nem fogja megtapasztalni a győzelem ízét sem. Ha egy vállalkozó nem mer egy kicsit legalább kockáztatni, akkor nem fog a következő szintre lépni. Így van ez az életünk sok területén, még a szolgálatban is. Nem vakmerőnek kell lenni, nem úgy kell kockáztatni, hogy mindent fölteszünk egy lapra, de ha az Úr mond valamit, hogy tegyünk valamit, az sokszor olyan, hogy nem tudom, mi fog történni, mert nem látom pontosan. Egyszerűen, ha az Úr azt mondta, hogy vízre kell lépni, akkor vízre kell lépni. Időnként van ilyen is. Ha az ember fél, akkor a győzelem ízét mulasztja el. Ha volna merszünk, akkor könnyedén elérhetnénk nagyon sok mindent. Könnyedén! Sokszor a bátortalanság meg a félelem az, ami meghatározza a döntéseinket. Pedig nem ennek kellene meghatároznia a döntéseinket, hogy ki mit gondol, ki mit mond, kinek mi a véleménye. Úgyhogy itt teszek most pontot a mondandóm a végére. Ámen!

Köszönöm, hogy megbocsátotok nekem, hogy kicsit lefárasztottalak titeket. Úgy érzem, hogy kicsit elfáradtatok. Én is! Az utolsó tíz-tizenöt perc már fárasztó volt, de nincs félelmem attól, hogy legközelebb ne beszéljek ilyen hosszan, csak legfeljebb bölcsebben. Imádkozzunk! Legyél velem egyetértésben!

Mennyei Atyánk, köszönjük Neked a Te Igédet, amely fel van kenve. Hatalmas, erőteljes és képes arra, hogy megváltoztassa az életünket, képes arra, hogy a szívünkben gyökeret verjen és gyümölcsöt teremjen. Köszönjük az Igédet, amely megváltoztat bennünket, amelynek hatására teljes életet élhetünk. Köszönjük, Atyánk, hogy szólsz hozzánk, hogy bátorítasz minket, hogy vezetsz bennünket. Köszönjük, hogy nem kell félelmekben élnünk. Köszönjük, hogy ellenállhatunk a félelemnek. Köszönjük, hogy minden erőnk megvan arra, hogy ellenálljunk minden egyes kísértésnek, minden félelemnek, hogy győzelmet, uralmat vegyünk afelett, Jézus nevében. Megfogadjuk, amit ma hallottunk, beépítjük a szívünkbe, elmélkedünk róla és azért imádkozunk, hogy megláthassuk azt a képet, amit Te képzelteél el, Te vetítettél le rólunk, hogy megláthassuk, hogy megragadhatjuk, hogy lefotózhassuk azt, hogy belekerülhessünk abba, hogy kimondhassuk, hogy az valóságba jöjjön. Legyen áldott a neved ezért örökkön örökké! Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

